

РЕШЕНИЕ

№ 36036

гр. София, 03.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 15.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **5894**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на 10а, ал. 1 от ЗЧРБ във вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Производството е образувано по жалба на М. А., гражданин на Република Турция, съд. адр. [населено място], [улица], ет. 1, офис 1 срещу отказ за издаване на виза „С“ от 22.05.2025 г. , издаден от завеждащ консулска служба при Генерално консулство на Република България в [населено място], Република Турция. Отказът е издаден без посочване на правно основание, като в него само бланкетно е отбелязано, че целта и условията на планирания престой не са обосновани; предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна. Допълнително са изложени мотиви, че след извършена проверка е установено, че жалбоподателят не е служител в посочената турска фирма. Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на административния акт поради противоречие с материалния закон и процедурата по издаването му. Моли отмяна на акта.

Ответникът оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взима становище.

Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 1 от ЗЧРБ отказите за издаване на виза могат да се обжалват по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#) относно тяхната законосъобразност. Процесната жалба е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което съдът приема, че тя следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на

основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Страните не спорят, че със заявление по образец рег. № 25011003/14.04.2025 г. жалбоподателят е поискал от Генерално консулство на Република България в [населено място], Република Турция да му издаде виза тип „С“, като към заявлението са приложени и съответните документи. Не се спори, че по заявлението на жалбоподателя е издаден процесният отказ за издаване на виза „С“, издаден от ответника. Отказът е издаден без посочване на правно основание, като в него само бланкетно е отбелязано, че целта и условията на планирания престой не са обосновани; предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна. Допълнително са изложени мотиви, че след извършена проверка е установено, че жалбоподателят не е служител в посочената турска фирма. Съдът приема, че оспореният отказ за издаване на дългосрочна виза вид "Д" е издаден от компетентен административен орган. Съгласно разпоредбата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 от НУРИВОВР, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга държава-членка на Европейския съюз, с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи. В тази връзка, по делото от страна на административния орган са представени Заповед № 6/13.02.2025 г., издадена от генералния консул на Република България в Генералното консулство в [населено място], Република Турция, издадена на основание чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от НУРИВОВР вр. чл. 5, ал. 3 от Устройствения правилник на МВнР във вр. чл. 25, ал. 1, 2 и 4 от ЗА, с която е възложено на ответника да съставя и връчва откази на визи по чл. 34 от НУРИВОВР. Представена е също така Заповед № 95-00-26/16.01.2025 г. на Министъра на външните работи, която обуславят компетентността на ответния орган да издаде процесния отказ. Спазена е установената писмена форма на административния акт: отказът е на стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. Съдържат се реквизитите по Приложение № 7 от НУРИВОВР, изискуеми и от общите изисквания на АПК, в съобразителната му част са посочени поредният номер и датата на заявлението на чужденеца, не е посочена обаче разпоредбата от приложимия нормативен акт, въз основа на която се отказва издаването на визата. Не са изложени последователно приетите за установени от органа факти, не е анализирана относимата правна уредба, не са формирани ясни правни изводи. Диспозитивът на акта кореспондира на неговата обстоятелствена част, която, обаче, се определя отсъда като бланкетна. Актът носи подпис на неговия издател. Указан е редът за неговото обжалване. Следователно, следва да се приеме от фактическа страна, че отказът е издаден без посочване на правно основание, като в него само бланкетно е отбелязано, че целта и условията на планирания престой не са обосновани; предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна. Допълнително са изложени мотиви, че след извършена проверка е установено, че жалбоподателят не е служител в посочената турска фирма. Допълнителните мотиви, обаче, не правя акта мотивиран. Това е така, доколкото процесната виза „С“ се иска на основание разпоредбите на ЗТМТМ и ППЗТМТМ, въз основа на които е сключен и договор от 03.03.2025 г., според който българско търговско дружество ще ползва кадровия ресурс на турско търговско дружество за извършване на СМР в България. Видно от приложения по делото списък на чужденците, регистрирани в Агенция по заетостта за осъществяване на краткосрочна заетост, жалбоподателят фигурира в списъка. По делото е приложена и заповед за командироване на жалбоподателя за извършване на СМР в България. След като тези документи не са обсъдени от административния орган, а само е посочено, че след извършена проверка е установено, че жалбоподателят не е служител в посочената турска фирма, без да се посочва как е извършена проверката, то актът е немотивиран.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът приема, че жалбата е основателна и издаденият отказ следва да се отмени, като незаконосъобразен.

С оглед на това, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявлението на жалбоподателя, административният орган следва да извърши преценка на относимите факти и обстоятелства в контекста на приложението на ЗЧРБ и мотивира фактически и правно акта си.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалба на М. А., гражданин на Република Турция, съд. адр. [населено място], [улица], ет. 1, офис 1, отказ за издаване на виза „С“ от 22.05.2025 г. , издаден от завеждащ консулска служба при Генерално консулство на Република България в [населено място], Република Турция.

ИЗПРАЩА делото като преписка на завеждащ консулска служба при Генерално консулство на Република България в [населено място], Република Турция за ново произнасяне в едноседмичен срок по заявление по образец рег. № 25011003/14.04.2025 г. на жалбоподателя М. А., гражданин на Република Турция, съд. адр. [населено място], [улица], ет. 1, офис 1, като се съобразят мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.